

Dan Stănescu

Moldovă ruptă !

**Ploiești
Septembrie 2016**

Basarabie sau Moldova

Valorile naționale m-au animat dintotdeauna, de aceea am activat oricând am avut ocazia promovării și apărării lor.

De 3 ani, ca membru al *Cultului Eroilor Prahova*, particip la pelerinajele anuale pe care filiala din Vălenii de Munte le face la cimitirele militare de la Țiganca și Cania (raionul Cantemir, Republica Moldova), unde se găsesc osemintele a peste 2.000 militari români căzuți în luptele din iulie 1941, pentru eliberarea Basarabiei și reîntregirea neamului românesc.

Pelerinajele se prelungesc apoi cu vizite în alte localități.

La Chișinău, cu sprijinul *Asociația veteranilor transnistreni*, delegația noastră de 16 persoane a participat la ceremonia sărbătorii naționale – *Ziua Suveranității* (Independenței – n.a.) *Republicii Moldova*, 27 august 1991.

Față de un baner al delegației noastre – *Basarabia – pământ românesc* - președintele Asociației veteranilor transnistreni, col. (r) Anatol Caraman, a protestat : „*Noi suntem MOLDOVENI. Basarabeni sunt cei din Bugeac*”

Adevărat este !

Aici este Moldova, parte răpită de imperiul rus din marea Moldova a lui Ștefan cel Mare !

Falsul istoric – Basarabia = toată regiunea dintre Prut și Nistru – datează din 1810, fiind oficializat în Tratatul de pace ruso-turc, semnat la București în 1812.

Adevărata *Basarabie* – Basarabia istorică - este ținutul sudic dintre Prut și Nistru, cunoscut ca *Bugeac*.

Parte a regatului dacic al lui Burebista, ținutul a trecut sub diferite stăpâniri (cea mai durabilă și benefică fiind cea a genovezilor în sec IX-XII), până când, în războiul contra tătarilor din 1343-1345, este adus în componența Țării Românești de însuși întemeietorul acesteia, voievodul Vlaicu/Ivancu/Ivanco **Basarab**

I¹, (1310-1352) supranumit *unificatorul*, drept care, în acea perioadă, Țara Românească era numită și **Basarabia** sau **Țara Basarabilor**.

Moldova a preluat controlul asupra cetăților genoveze de la malul Mării Negre, pe timpul domniei lui Alexandru cel Bun (1399-1432), și păstrează pentru această regiune, moștenită de la Basarabi, numele de **Basarabia**, realitate istorică relevată în hărțile din Evul Mediu, precum aceasta, franceză.

Ștefan cel Mare (1457-1504) este nevoit în 1484 să renunțe la Basarabia istorică în favoarea Imperiului Otoman, care, sub denumirea *Buçak/Bucak* (citește : **Buceac/Bugeac**) - "*ținut de frontieră*" în turcește – o integrează pașalâcului Silistra,

Imperiul țarist a declanșat războiul ruso-turc din 1806-1812, ocupând nu numai posesiunile otomane din acea vreme - raiaua

¹ În realitate, tatăl său, Radu Negru Vodă (1255/1260 – 1315), *descălecând* la 1291 din Țara Făgărașului în Țara Românească este cel care a înființat statul, dar fiul său, Basarab I, este cel care l-a extins spre est până la Cetatea Albă și a fixat capitala la Câmpulung (Muscel)

Hotin² și Bugeacul din pașalâcul Silistra – dar și Principatele române - Moldova și Țara Românească/Valahia³ - **state autonome** sub suzeranitate otomană, teritorii pe care țarul Alexandru I le-a declarat anexate încă în tratatul secret încheiat cu Napoleon la Erfurt la 12 octombrie 1808, iar la **15 aprilie 1810, s-a notificat oficial anexarea Principatelor române**, sub administrație militară rusă, principele Prozorovski structurându-le în **4 – patru!** - **gubernii: Basarabia** (Basarabia/Bugeac + Moldova dintre Prut și Nistru + Hotin), Moldova, Muntenia (!?) și Oltenia.

În urma victoriei lui Kutuzov la Slobozia în 2 octombrie 1811, turcii cer pace. Sub presiunea iminenței atacului lui Napoleon asupra Rusiei, Rusia își reduce pretențiile anexioniste doar la posesiunile turcești : raialele Hotin și Bugeac.

Dar, prin iscusința negociatorului francez Gaspard Louis Andrault, conte de Langeron (1763-1831), care servea interesele țarului, cât și prin trădătoarea complicitate - cumpărată cu latifundii și un inel foarte prețios - a însuși primului dragoman al Porții (prințul grec Dimitrie Moruzi, executat ulterior pentru trădare), rușii au obținut întreg teritoriul deja administrat de ei, încă din 1810, ca *gubernie Basarabia* printr-un artificiu constând în extinderea frauduloasă și abuzivă a denumirii **Basarabia** de la zona sudică – Bugeacul = Basarabia istorică - și asupra Moldovei răsăritene și asupra Hotinului, astfel că, prin articolele IV și V din Tratatul de pace de la București la 16/28 mai 1812, se oficializează sfâșierea în două a Moldovei și răpirea de către Imperiul Rus a Moldovei răsăritene, parte a Moldovei, stat autonom sub suzeranitate otomană.

Noul conținut al denumirii **Basarabia** intră astfel în conștiința publică, politică și diplomatică internațională

² De la începuturile sale prin 1001, Hotinul a fost încorporat mai întâi la Rusia Kieveană + cnezatul Galicia / Halici / Galiția-Volînia (1001-1349), apoi, după apariția statului Moldova în 1359, a intrat în componența acestuia până la 1712 când a fost cucerit de turci și transformat în raia otomană.

³ Vlah / Valahia = nume dat de alte popoare românilor și voievodatului/principatului Țara Românească.

„Tratatul a încălcat grosolan practica internațională și normele de drept existente în epocă, atâta timp cât Imperiul Otoman ceda ținuturi care nu-i aparțineau și care făceau parte dintr-un stat vasal, dar autonom, cu care Imperiul avea un tratat în care garanta frontierele” (dr. ist. Mircea Rusnac).

Basarabia istorică / Bugeacul (13.200 km²) a revenit la patriamamă între anii 1856-1878 la Moldova, apoi prin Marea Unire de la 1918 s-a integrat României Mari între 1918-1940, 1941-1944, cu o structură administrativă pe 3 județe: Ismail, Cahul și Bolgrad (Cetatea Albă), iar Moldova Răsăriteană a revenit abia la Marea Unire din 1918, dar numai pentru anii 1918-1940 și 1941-1944, însă autoritățile române au menținut denumirile statuate de administrația rusă : *Basarabia* (de la Hotin la Marea Neagră) și *Bugeac* pentru sudul acesteia.

În aplicarea tratatului Ribbentrop-Molotov, URSS atribuie Bugeacul/Basarabia istorică în 1940 către RSS Ucraina, care o include administrativ **regiunii** (*oblast*) **Akkerman** (Cetatea Albă), redenumită ulterior **Ismail**, iar, din 15 februarie 1954, o anexează Regiunii Odesa, situație existentă și în prezent.

Rapturile imperiale ruse din teritoriile române au început încă din 1792, prin ocuparea și anexarea Moldovei transnistrene, dintre Nistru și Bug, și au continuat neabătut sub toate regimurile politice ruse ulterioare, pe liniile directoare ale **Testamentului**, din 1725, al țarului Petru I cel Mare (1682-1725), care a trasat etapele și **obiectivele** expansioniste ale Rusiei imperiale: **granița** vestică **pe Carpații Orientali**, ocuparea Constantinopolului și transformarea lui în centrul ortodoxiei, controlul Strâmtoarelor Bosfor și Dardanele și a Mării Mediterana.

Când moldovenii și-au putut exprima voința identității naționale, ei și-au autodenunit formațiunea statală ca **Moldovă** : Republica Democrată **Moldovenească** la 2 decembrie 1917, RSS **Moldovenească** (denumire acceptată de regimul comunist stalinist din URSS în iulie 1940, după reocuparea din 28 iunie 1940), Republica **Moldova** la 27 august 1991.

Din păcate, constituirea guberniei Basarabia în 1810, oficializarea acesteia în Tratatul de pace ruso-turc din 1812, cu impact internațional, dar și menținerea de autoritățile române după Marea Unire din 1918, a denumirilor statuate de imperialii ruși, fac ca opinia publică să continue această confuzie între *basarabean* și *moldovean* privind teritoriul și locuitorii Republicii Moldova.

2

Un veteran al nimănui

Sub sigla *Pe urmele eroilor*, col. (r) Constantin Moise, președintele Filialei Vălenii de Munte a Asociației *Cultul eroilor Prahova* inițiază și conduce pelerinaje anuale cu membri ai acesteia la cimitirele militarilor români de la Țiganca și Cania, raionul Cantemir, Republica Moldova, militari căzuți în luptele din iulie 1941 pentru eliberarea teritoriilor ocupate, de peste Prut

În pelerinajul din septembrie 2014, după ce preotul Vasile Burduja din Cania a făcut slujbe de pomenire la cele două cimitire militare, delegația noastră 1-a însoțit și la cimitirul civil din Cania, pentru pomenirea de 7 zile a unui veteran din Cel de al Doilea Război Mondial, Gheorghe Cepeleagă, decedat la vârsta de 92 de ani.

Cepeleagă Gheorghe din Cania (18.03.1922 - 30.09.2014) era încorporat în armata română atunci când, în baza Ultimatumului URSS din 28 iunie 1940, armata și administrația română au fost silite să se retragă din *Basarabia* și nordul Bucovinei în termen de 48 de ore.

Odată cu intrarea României în Al Doilea Război Mondial, la 21 iunie 1941, cu scopul eliberării teritoriilor ocupate de URSS, soldatul Cepeleagă Gheorghe a participat la toate acțiunile armatei române pe Frontul de Est, primind și unele distincții militare, după care a fost lăsat la vatră, astfel că reocuparea teritoriilor de peste Prut de către sovietici, în 1944, l-a găsit

acasă, în redevenită RSS Moldovenească, Republica Moldova din 1991.

În România, participanților la război li s-a recunoscut calitatea de veterani și li s-au acordat pensii suplimentare de veterani, iar, în caz de deces, s-au acordat indemnizații familiilor acestora, în special văduvelor și minorilor

Militarul Gheorghe Cepeleagă nelocuind în România și neservind în armata moldoveană (în fapt, sovietică), nu a beneficiat de recunoașterea calității de veteran de război, nici măcar ca vechime, drept care nu a primit pensie.

De luptat a luptat, stagiul militar a efectuat, dar **al cui veteran de război este ?**

A murit cu regretul că nici măcar România post-decembristă nu i-a recunoscut și rezolvat această situație.

*Cultul eroilor Prahova a încercat să atenueze puțin mâhnirea lui și a familiei sale și, în semn de recunoaștere a participării sale la război în cadrul armatei române, a editat sub semnătura președintelui col. (r) ist. Constantin Chiper o **DIPLOMĂ COMEMORATIVĂ pentru participarea la Al II-lea Război Mondial, înmănată familiei veteranului CEPELEAGĂ GHEORGHE**, pe care col. (r) Constantin Moise, președintele Filialei Vălenii de Munte și conducătorul delegației noastre, a înmănat-o fiului veteranului, chiar la mormântul veteranului, cu ocazia slujbei de pomenire de 7 zile, odată cu depunerea unei coroane de flori în semn de omagiu.*

3

Unde este mormântul ostașului Gheorghe Constantinescu ?

La Țiganca, raionul Cantemir, Republica Moldova - acolo l-am găsit!

Oficiul Național pentru Cultul eroilor a reconstruit două cimitire pentru militarii români căzuți pe câmpurile de luptă în iulie 1941 pentru eliberarea teritoriilor răsăritene românești, cunoscute sub falsa denumire *Basarabia* (*Basarabia istorică* este teritoriul de la sudul actualei Republici Moldova, aflat în componența - vremelnică, sperăm - a Ucrainei, dar numele ei a fost extins de Imperiul Țarist asupra întregului teritoriu dintre Marea Neagră și Hotin, dintre Prut și Nistru, teritoriu anexat Imperiului prin Tratatul de pace ruso-turc din 16/28 mai 1812).

Cimitirul principal se află la Țiganca, adăpostind osemintele a 1112 militari români, căzuți la datorie patriotică în zonă.

Troita s-a sfințit la 25 octombrie 2004, iar cimitirul s-a inaugurat la 1 iunie 2006.

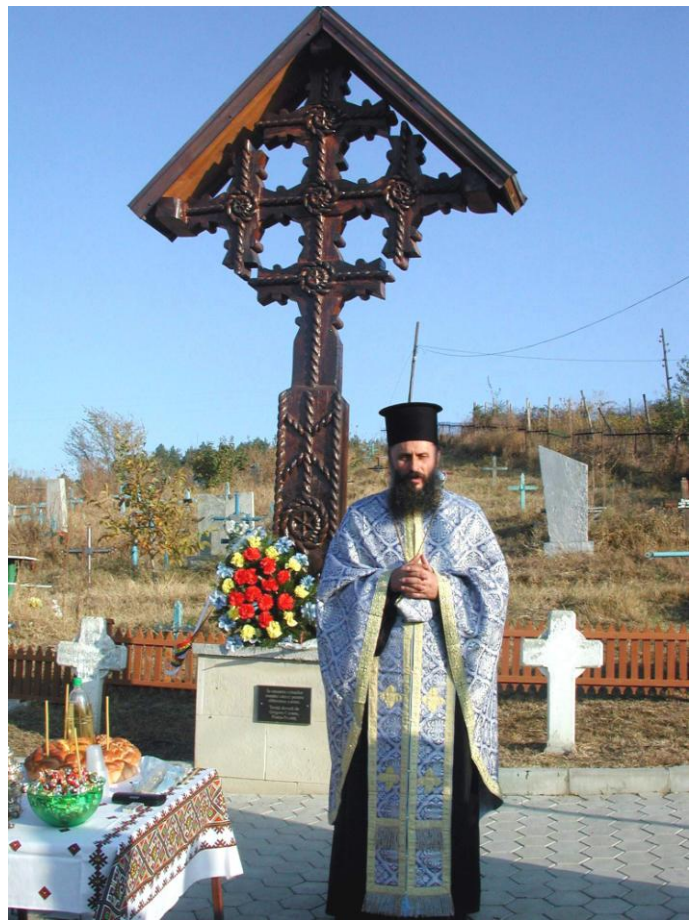

În incinta cimitirului s-a ridicat și o modestă clădire în care doi tineri călugări-preoți locuiesc și, într-un mic altar, aduc alinare spirituală militarilor înhumați în cimitir

Al doilea cimitir a fost inaugurat la Cania, același raion

Cantemir din centrul Republicii Moldova, în anul 2009, troița fiind donată de Grigore Caraza din Piatra Neamț.

În el au odihnit un timp osemintele colonelului C. Niculescu, căzut la 9 iulie 1941, împreună cu 970 militari din regimentul său.

Ambele cimitire se află sub oblăduirea spirituală a inimosului preot Vasile Burduja din Cania și a primarilor din cele 2 localități: dl. Gandrabar, respectiv d-na Natalia Salciuc.

„*Pe urmele eroilor*” este sigla sub care Filiala din Vălenii de Munte a Asociației *Cultul eroilor Prahova* efectuează în fiecare an pelerinaje la cele două cimitire, pentru omagierea militarilor români căzuți în Cel de al Doilea Război Mondial, pentru eliberarea fraților și teritoriilor românești ocupate.

Aflând câteva din datele de mai sus, familia Constantinescu din Ploiești l-a rugat pe dl. col. (r) istoric Constantin Chiper, președintele *Cultului eroilor Prahova* și vicepreședinte al Asociației naționale *Cultul eroilor "Regina Maria"* să încerce a afla unde ar putea fi mormântul fiului acestei familii, ostașul Gheorghe Constantinescu, dispărut – și considerat mort - în luptele din 1941.

Misiunea mi-a fost încredințată mie în calitate de membru atașat delegației Filialei Vălenii de Munte a Asociației *Cultul*

eroilor Prahova (15 membri), care a efectuat pelerinajul din acest an, în perioada 25-30 august 2016,

Nu mică mi-a fost surpriza și plăcerea când dl. colonel (r) Constantin Moise, neobositul președinte al Filialei și conducător al delegației, m-a îndrumat spre posibilul mormânt, descoperind împreună numele căutat pe penultimul rând al pietrei funerare de pe mormântul comun : **Sold. CONSTANTINESCU GH. GHEORGHE R.6I.Gd.** (Regimentul 6 Infanterie Gardă).

Ca la fiecare pelerinaj, delegații au depus coroane de flori și au participat la slujbele de pomenire oficiate de către preotul Vasile Burduja și cei doi călugări-preoți, cărora li s-a alăturat în acest an și preotul Toader Valentin din Vălenii de Munte, așa cum se poate vedea în fotografiile prezentate, cu pomenirea specială a soldatului Constantinescu Gheorghe, ulterior oferind și mai multe donații.

.

Ing. Dan Stănescu
Tel. 0244-53.77.36
0723-111.875
mail: ddanstanescu@yahoo.com

Exemplar editat la Ploiești, jud. Prahova, sub auspiciile:

SOCIETATEA
BUCUREȘTI-CHIȘINĂU
Filiala Prahova
Ploiești

Președinte: ing. Neculai Ursu
tel. 0344-105.056, 0727-088.504
mail: neculaiursu@yahoo.com

ASOCIAȚIA JUDEȚEANĂ
CULTUL EROILOR PRAHOVA
Ploiești

Președinte: col. istoric C-tin Chiper
tel. 0731-319.739
mail: cultuleroilorph@yahoo.com